

ESTÀS ACABAT

Vaig tancar el calaix amb força i vaig sospirar. Aquesta investigació m'estava costant massa, no hi havia pistes ni cap incidència en l'escena del crim. Carles, el meu company d'investigació, no parava de parlar i m'estava posant molt nerviós.

- Podries esperar a demà? Ja hauríem d'estar a la nostra casa - vaig dir-li fart
- No puc, el que et vull dir és massa important per a esperar - exclamà nerviós

Vaig mirar-lo de dalt a baix i vaig observar com es movia estrany i intranquil a la cadira.

- Digues - escoltava mentre m'encenia la pipa per fumar
- Crec que sé qui ha comés l'assassinat

Vaig esclatar a riure mentre el mirava, no tenia sentit que ell ho haguera descobert, no hi havia pistes. Ell em mirava confós, pareixia segur del que deia.

- No és possible, no hi ha pistes - vaig dir ja seriós

Mentre parlava vaig sentir un so molt particular. El botó d'una gravadora encenent-se. La meua mà viatjà automàticament al calaix i començà a obrir-ho.

- Per què estaves gravant-ho tot?
- Sé que has sigut tu, Giorgio - digué amenaçant

Vaig alçar la mà apuntant l'arma al seu cap. No volia acabar d'aquesta manera amb el meu company, però sabia el que havia fet, no podia deixar-li viure.

- Les converses sempre són perilloses si vols amagar alguna cosa, saps? - mentre parlava l'apuntava al cap amb la pistola i imaginava el dolç moment on estrenyia el gallet

- He de dir el mateix, estàs acabat - va escopir amb odi

I en el moment que algú obrí la porta del meu despatx, li vaig disparar entre cella i cella. Els dos estem acabats, bastard.